

Η απολογία του Γεώργιου Παπαδόπουλου προς το δικαστήριο

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Εφέται.

Δεν αποδέχομαι την θέσην του κατηγορουμένου και εν συνεχεία προς αυτό το οποίον έταξα εις τον εαυτόν μου, αφού εξετέθην από απεινή διωγμόν με βάσιν νομοθέτημα αναδρομικής ισχύος, δεν θα έπρεπε να απολογηθώ.

Επειδή όμως το αντικείμενον της παρούσης δίκης είναι η έρευνα των συνθηκών της απωλείας ζωής συνανθρώπων μας και του τραυματισμού συνανθρώπων μας, είμαι υποχρεωμένος σήμερα να αναφερθώ προς το δικαστήριόν σας, όχι επί τω σκοπώ να αποσείσω την αποδιδομένην κατηγορίαν, αλλά επί τω σκοπώ να θέσω εις την διάθεσίν σας ορισμένας σκέψεις μου οι οποίες ενδεχομένως θα σας βοηθήσουν εις το να αχθήτε εις δικαιωτέραν κατά την άποψίν μου κρίσιν.

Θα αρχίσω την αναφοράν μου αντικρύζοντας δεδομένα τινά εις το κυριαρχήσαν κατά τας ημέρας των γεγονότων σύνθημα: ψωμί, παιδεία, ελευθερία, και θα τελειώσω με την αναφορά επίσης εις ένα άλλο σύνθημα της συγκεντρώσεως, το οποίον έχει άμεσον σχέσιν με το άτομόν μου, δηλαδή, με το σύνθημα θάνατος εις τον Παπαδόπουλο.

Κύριοι Δικασταί μην ανησυχήσετε, δεν πρόκειται να θίξω ουδένα, δεν πρόκειται να αναφερθώ ευθέως ως αντιμετωπίζων θέσεις μου ως πολιτικές θέσεις ή άλλας πολιτικές θέσεις, δεν πρόκειται πολύ περισσότερο να προσθέσω προβλήματα εις τα τόσα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι υπευθύνως διαχειριζόμενοι τας τύχας της χώρας μας σήμερα.

Επομένως βέβαιοι όντες, ότι δεν θα πράξω τούτο, σας καλώ να μην ανησυχήσετε εξ' υπ' αρχής.

Δεν ξέρω τι άλλο κακόν ή καλόν έπραξεν η Επανάστασις κατά την διαδρομήν της από την ζωήν της χώρας, είμαι υποχρεωμένος όμως σήμερα να αναφέρω ενώπιόν σας δείγματα τινά της προσπάθειας την οποίαν αναλάβομεν εν συνειδήσει ότι προσφέραμε κάποιας μορφής έργον εις τον τόπον .

Ως προς το ψωμί, την οικονομίαν, παραλάβαμεν το εθνικόν εισόδημα εις τα 565 δολλάρια, και παραδώσαμε την διαχείρισιν της εξουσίας όταν ανετράπημεν εις 1.100.

Παραλάβαμεν τον προϋπολογισμόν της χώρας εις το ύψος των 29 δισεκατομμυρίων και παραδώσαμεν την αρχήν, με τον προϋπολογισμόν της χώρας εις 109 δισεκατομμύρια.

Παραλάβαμεν το συναλλαγματικόν απόθεμα της χώρας εις τα 200 εκατομμύρια δολλάρια και το παραδώσαμεν εις τον ένα δισεκατομμύριον πεντήκοντα εκατομμύρια δολλάρια .

Θα είχα την δυνατότητα να δώσω και άλλα τινά στοιχεία εις ό,τι αφορά την οικονομικήν ανάπτυξιν την οποίαν επέτυχεν η “επάρατος τυραννία με την αλλοπρόσαλον πολιτικήν εις τον οικονομικόν τομέα, την οποίαν ηκολούθησεν”, κατά τους χαρακτηρισμούς οι οποίοι δίδονται σήμερα εις ό,τι αφορά την προσπάθειάν μας.

Δεν το πράττω, διότι δεν νομίζω ότι χρειάζεται διά τον Ελληνικόν λαόν και υμάς, διότι το γνωρίζετε, δεν το πράττω ακόμη διά να μην θεωρηθή ότι εκμεταλλεύομαι μετά δεκαέξ μήνας σιωπής το βήμα τούτο ίνα πολιτικολογήσω, αναφερόμενος προς το σεβαστόν δικαστήριόν σας.

Παιδεία! Δύο δισεκατομμύρια τετρακόσια εκατομμύρια ήσαν αι δαπάναι του προϋπολογισμού υπέρ της παιδείας όταν αναλάβομεν την αρχήν. Και παραδώσαμεν κονδύλιον εγγεγραμμένον εις τον προϋπολογισμόν ύψους 15 δισεκατομμυρίων.

Εξακόσιες είκοσι επτά ήσαν αι θέσεις των λειτουργών της ανωτάτης παιδείας, διότι δεν θα αναφερθώ εις την γενικήν, και ανεπτύξαμεν τας καθηγητικές έδρας εις τον αριθμόν των εννεακοσίων εβδομήκοντα περίπου.

Δύο χιλιάδες εξακόσιοι ήσαν οι προβλεπόμενοι βοηθοί Καθηγητών, ως βοηθητικόν εκπαιδευτικόν προσωπικόν εις τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, και όταν παραδώσαμεν την αρχήν αι νομοθετημέναι θέσεις ανήρχοντο εις έξι χιλιάδας επτακοσίας, εάν δεν με απατά η μνήμη, εξ αυτών δε είχε κατορθωθεί να συμπληρωθούν περί τας τέσσερεις χιλιάδας οκτακοσίας.

Εδιπλασιάσαμε τας δυναμένας να προσφερθώσι υπηρεσίας εκ μέρους των φοιτητικών λεσχών, εβελτιώσαμε το φοιτητικόν συσσίτιον. Εχορηγήσαμεν τα φοιτητικά δάνεια.

Εχορηγήσαμε δωρεάν τα συγγράματα προς τους φοιτητάς. Εν πάση δε περιπτώσει ολοκληρώσαμε την έννοιαν εις την πραγματικήν μορφήν της δωρεάν παιδείας εις τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ταύτα μόνον εν αντιπαραθέσει προς το τμήμα του συνθήματος παιδεία.

Και έρχομαι εις το τμήμα το αναφερόμενον, εις το τμήμα Ελευθερία. Βεβαίως κύριοι δικασταί επρόκειτο κατά την πολιτολογίαν περί δικτατορικού καθεστώτος. Είχαν ανασταλεί αι πολιτικάί ελευθερίαι του Ελληνικού Λαού.

Κατά συνείδησιν δεν υπήρξα ουδ' επί στιγμήν κατά την διαδρομήν της μέχρι αυτής της στιγμής ζωής μου κατά τας αντιλήψεις μου τύραννος ή τυραννικός.

Ουδέποτε είσπεψα ως πολίτευμα την τυραννίαν. Εάν θέλετε δε εις την ενάσκησιν των καθηκόντων μου, ασκών την εξουσίαν, ουδεμίαν στιγμήν επολιτεύθην εις τον χώρον που εκινούμην με διαδικασίες άλλες από τις διαδικασίες του διαλόγου της Δημοκρατίας.

Αποκλειστικός σκοπός μου υπήρξε η ταχύτερα επαναφορά της εξουσίας εις χείρας του κυριάρχου λαού. Δεν με εβοήθησε ουδείς, διότι ουδείς είσπευεν μόνον ως σκοπόν την αποκατάστασιν της Δημοκρατίας. Ομίλουν περί Δημοκρατίας, αλλά εις την ουσίαν επεθύμουν την Δημοκρατίαν η οποία θα ήρχετο ως τιμητής μίας παρενθέσεως παρεισάκτων εις τον πολιτικόν βίον, οι οποίοι είχαν την ατυχίαν να επιτύχουν εις την προσφορά υπηρεσιών προς την χώραν. Και εν τούτω τω λόγω ουδείς εβοήθησεν διά την ταχείαν αποκατάστασιν της Δημοκρατίας.

Παρά ταύτα εις κάποιο σημείον απεφασίσθη η κίνησις προς την ομαλοποίησιν.

Συνετάχθη ένα Σύνταγμα και επεκυρώθη δι' ενός δημοψηφίσματος το οποίον εύχομαι να είναι το προτελευταίον εις την χώραν ταύτην από την σειράν όλων των ψηφοφοριών που εχαρακτηρίσθη ως νόθον. Λέγω δε το προτελευταίον διότι και η εγκυρότης ως προς την έκφρασιν της συνεπείας του αποτελέσματος προς την πραγματικότητα έχει αρχίσει να διαμφισβητείται και δια το περυσινόν Δημοψήφισμα.

Εν πάσει περιπτώσει με βάσιν εκείνο το Σύνταγμα εκινούμεθα προς ομαλοποίησιν.

Ποίο ήτο το Σύνταγμα εκείνο; Με το αδελφόν του, του 1968, ήτο το Σύνταγμα το οποίον πρώτο προέβλεπε προστασία και των κοινωνικών δικαιωμάτων του ατόμου. Ήταν το Σύνταγμα εκείνο το οποίον προέβλεπε και επέβαλε την λειτουργίαν της Δημοκρατίας μέσω πράγματι οργανωμένων κατά δημοκρατικών τρόπων, κομμάτων. Ήτο το Σύνταγμα εκείνον το οποίον προέβλεπε την χρηματοδότησιν των εκλογικών αγώνων των κομμάτων από το κράτος ίνα επιβληθή κάποτε, επί τέλους εις τον τόπον αυτόν η πραγματική Δημοκρατία. Η Δημοκρατία η οποία θα έχει τους ασκούντας την πολιτική εξουσίαν, αδεσμεύτους από το κεφάλαιον το οποίον χρηματοδοτεί εκάστοτε τους εκλογικούς αγώνας των.

Ήτο το Σύνταγμα εκείνο το οποίον προέβλεπε υπερτροφικάς λειτουργίας και εξουσίας εις τον προβλεπόμενον Ανώτατον Άρχοντα, Πρόεδρον της Δημοκρατίας. Διερωτήθη όμως κανείς διατί ετέθηκαν αυτά αι υπερτροφικάι εξουσίαι εις χείρας του Ανωτάτου Άρχοντος; Διερωτήθη κανείς πως θα έπρεπε να περάσωμεν το φράγμα, από την Δικτατορίαν εις την ομαλότητα;

Διερωτήθη κανείς ποίαι ήσαν αι διαδικασίαι αι οποίαι απητούντο διά να επανέλθουν οι Στρατιώται και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων εις τον Στρατώννα από την ανάμιξιν εις οίαν έκτασιν την είχαν κατ' εκείνην την περίοδον;

Διερωτήθη κανείς ποίον πρόβλημα ευθύνης τεράστιον αντιμετώπιζεν ο υποφαινόμενος; Προσέτρεξε κανείς εις τον να τον ακούση και να του προσφέρη την συμβουλήν του διά να επανέλθη επί τέλους εις τον τόπον αυτόν η Δημοκρατία;

Καλώ κύριοι, από αυτής της θέσεως, αυτήν την στιγμήν παρακαλώντας, τον προτελευταίον πρωθυπουργόν μου κ. Μαρκεζίνην, να ανακοινώση εις τον Τύπον, την συμφωνίαν εις την οποίαν είχομεν προέλθη, επί της Αναθεωρήσεως του Συντάγματος και την οποίαν με τας δεσμεύσεις που είχαμε αποδεχθεί πρέπει να είχε κοινοποιήση εις τους πολιτικούς Αρχηγούς οι οποίοι τότε διερωτώντο, εάν θα έπρεπε να βοηθήσουν εις την ομαλοποίησιν συνεργαζόμενοι εις τας προκηρυχθησομένας εκλογάς.

Είμαι βέβαιος ότι (Σ.Σ.: εάν) το περίγραμμα τουλάχιστον μαζί με την διαβεβαίωσίν του ότι επρόκειτο να αναθεωρηθούν από την Βουλήν η οποία επρόκειτο να εκλεγή και η οποία θα ήτο Αναθεωρητική, αι διατάξεις με τας υπερτροφικάς υπερεξουσίας του Προέδρου, είχε τεθεί υπ' όψιν των πολιτικών Αρχηγών, (Σ.Σ.: δεν) θα έπρεπε να έχουν λόγον να αντιδρούν εις την προσπάθειαν η οποία είχε αναληφθεί.

Εν πάσει περιπτώσει και εις αυτό απέτυχα. Και φοβάμαι, παρ ότι εύχομαι να μην επιβεβαιωθή, ότι η αποτυχία μου εκείνη εκόστισε και δεν θα θελήσω να κάνω τον προφήτη, προφητεύοντας ότι θα κοστίση και μελλοντικώς εις τον τόπον αυτόν.

Προς τους φοιτητάς προσέφερα, εις τον τομέα Ελευθερία αναφέρομαι, να έχουν την ευκαιρίαν να είναι οι πρώτοι οι οποίοι θα εκφράσουν την ελευθέρα βούλησίν τους κατά τας φοιτητικές εκλογάς ανακοινώσας αποδοχήν κανονικών ελευθέρων αρχαιρεσιών εις τους φοιτητικούς συλλόγους.

Παρά ταύτα εφθάσαμε εις τα θλιβερά γεγονότα της περιόδου εκείνης κάτω από το σύνθημα, ψωμί, παιδεία, ελευθερία. Ποία πρέπει να θεωρηθή κύριοι Δικασταί η μορφή των εκδηλώσεων εκείνων;

Είναι αγνή, είναι άδολη, είναι άμετρη εις τας τάσεις για να μην πω εις την λατρείαν την οποίαν έχουν οι νέοι προς την ελευθερίαν. Γι αυτό και παντού ανά την γήν χρησιμοποιούνται ως η ζύμη επάνω εις την οποία πλάθονται όλαι αι εξεγέρσεις, τη χρησιμοποιήσει αυτής της τάσεως των νέων από την αγάπην τους προς την ελευθερίαν.

Με αίτιον δήθεν, την αναβολήν των φοιτητικών εκλογών, παγιδεύεται μία μάζα νέων φοιτητών εις το Πολυτεχνείο κατά την 14ην του μηνός. Δεν ανησυχώ, διότι δεν πιστεύω ότι τα αστικά μεν κόμματα χωρίς καμμίαν υποδομήν οργανώσεως είναι δυνατόν να εξωθήσουν την αθώαν αυτήν συγκέντρωσιν εις επανάστασιν, γνωρίζω δε ότι αι Μαρξιστικάι αναρχικάι οργανώσεις και πολυπληθείς κατά τα μέλη των δεν είναι, αλλά και δεν συνηθίζουν να άγονται εις αγώνας εξεγέρσεως εάν δεν εξασφαλίσουν την μετωπικήν εκδήλωσιν μετά των λοιπών κοινωνικών ομάδων άλλου προσανατολισμού από τους ιδικούς των προσανατολισμούς.

Σφάλων εις την εκτίμησίν μου κατά την Πέμπτην, διότι οι τότε εις την “αντίστασιν” κατά της Επαναστάσεως, αναπτύσσοντες την δραστηριότητά τους πολιτικοί, αποπειρώνται την εκμετάλλευσιν αυτής της εκδηλώσεως των φοιτητών, κινητοποιούν μάζας και αρχίζουν να δημιουργούν το περιβάλλον.

Δημιουργούνται αι συνθήκαι διά τους αναρχικούς, αι συνθήκαι εκμεταλλεύσεως της συγκεντρώσεως. Και βεβαίως δεν την χάνουν. Προστρέχουν, προσφέρουν τας υπηρεσίας των, προσφέρουν την οργανωμένην δύναμίν των από του ραδιοφωνικού σταθμού και τας υπηρεσίας κατευθύνσεως της συγκεντρώσεως και αναπτύσσουν από της Παρασκευής το πρωί σε έναν αγώνα διεγκυστίνδος μεταξύ των αθώων φοιτητών και αυτών, τον αγώνα τους διά την εξασφάλισιν της κυριαρχίας επί της

συγκεντρώσεως. Και φθάνωμεν την Παρασκευήν το μεσημέρι με την περίφημον Συντονιστικήν Επιτροπήν, την αθώα ως ενεφανίσθη ενώπιόν σας, κατευθύνουσα με μάζα τους εγκλείστους και με στρατιάν τους περί το Πολυτεχνείον, εις την εκδήλωσιν της αναρχίας.

Θα με ερωτήσετε κύριοι Δικασταί: Είναι πράγματι αναρχική η τάσις η οποία έχει αναπτυχθεί πλέον την Παρασκευήν το μεσημέρι εις την συγκέντρωσιν αυτήν;

Δεν θα αναφερθώ εις τα όσα και εις την αίθουσαν αυτήν ελέχθησαν από τινάς των μαρτύρων όσον αφορά την μετακίνησιν από τα συνθήματα των φοιτητών και τα συνθήματα μίας εκδηλώσεως ομάδος ατόμων αγωνιζομένων διά τας ελευθερίας των, προς τα συνθήματα τα αναρχικά. Θα αναφερθώ μόνον εις ένα σημείον.

Θα σας προκαλέσω κύριοι Δικασταί, αποσυρόμενοι εις την διάσκεψιν διά να κρίνετε επί της υποθέσεως, να αναζητήσετε τα πρακτικά και από τους παρελάσαντας ως μάρτυρες εις την δίκην αυτήν μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής, να αναζητήσετε την ηλικίαν των.

Τι θα είδητε εκτιμώντας το στοιχείον αυτόν; Θα είδητε ότι τα 4/5 αν όχι τα 9/10 αυτών εδήλωσαν από της θέσεως αυτής ηλικίαν 32 έως προς τα κάτω 30 ετών, πράγμα που σημαίνει ότι την περίοδον εκείνην ήσαν 28 - 30 ετών. Και είναι γνωστόν τοις πάσι, εις όλον τον κόσμον κύριοι Δικασταί, ότι αυτής της ηλικίας είναι μόνον τα επαγγελματικά συνδικαλιστικά στελέχη των αναρχικών οργανώσεων.

Παραμένουν οφείλοντα έστω και ένα μάθημα πριν πάρουν το Πτυχίον, έως ότου προπαρασκευάσουν από πίσω τους τα ερχόμενα νέα στελέχη διά να τους διαδεχθούν εις την καθοδήγησιν του συνδικαλιστικού κινήματος εντός της νεολαίας. Και μόνον το στοιχείον αυτό δι' εμέ αρκεί και δεν θα σας κουράσω αναφερόμενος και εις άλλα στοιχεία.

Και ελέχθη, ότι η εκδήλωσις εκείνη ήταν διαδήλωσις αθώων διαδηλωτών, διαδηλούντων την επιθυμίαν τους προς ανατροπήν της τυραννίας. Εάν ήτο αθώα και αν ήταν ειρηνική η εδήλωσις έχω την εντύπωσιν ότι έχετε αρκετά στοιχεία μέσω των οποίων μπορείτε να οδηγηθείτε εις ασφαλές συμπέρασμα.

Σας παρακαλώ όμως, ξαναδιαβάστε πριν κρίνετε, άλλη μια φορά τα απομαγνητοφωνημένα κείμενα των μαγνητοταινιών της Αμέσου Δράσεως. Άοπλος ελέγετο από τους μάρτυρας ο όχλος. Ενδεχομένως παρεδέχοντο τινές να

εκράτουν ράβδους ή τούβλα.

Μήπως όμως κανείς από μας κύριοι Δικασταί έχει ξεχάσει ότι ο Λεμπόν καθομολογεί εις το σύγραμμα του περί όχλου, ότι δεν υπάρχει φοβερότερον όπλον από τον όχλον εις τας χείρας ικανού οχλοκράτους, ο οποίος αγώμενος καταλλήλως είναι ικανός να ανατρέψη και το ισχυρότερον φρούριον; Ποίαν βάσιν επομένως πρέπει να δώσωμεν εις την ενώπιόν σας εκτεθείσαν μορφήν της συγκεντρώσεως ως ειρηνικής διαδηλώσεως;

Προ της τοιαύτης καταστάσεως, κύριοι Δικασταί, δι' εμέ ασκούντα την εξουσίαν νομίμως ή παρανόμως, αν θέλετε, ετέθη το ερώτημα τι πρέπει να πράξω. Και εκείνο που δεν μου επιτρέπετο, διότι ουδέποτε το εσκέφθην κατά την διάρκειαν της ζωής μου, ήτο να φυγομαχήσω και να αφήσω έκθετον τον λαόν των Αθηνών εις τους στασιάσαντας ελαχίστους οχλοκράτας.

Έπρεπε να εξασφαλίσω υπέρ των πολλών το έννομον αγαθόν της δημοσίας τάξεως και δημοσίας ασφαλείας. Έπρεπε να προστατεύσω την ζωήν και τας περιουσίας των πολιτών ανεξαρτήτως πολιτικών ευθυνών, ανεξαρτήτως του αν ήμουν νόμιμος ή παράνομος και ανεξαρτήτως αν ήσκουν νομίμως ή διά της βίας την εξουσίαν.

Τούτο δε και έπραξα. Εγώ απεφάσισα την ενίσχυσιν των Αστυνομικών δυνάμεων διά τμημάτων του Στρατού: Όταν αι Αστυνομικαί δυνάμεις απώλεσαν την ικανότητα να επιβάλουν την τάξιν. Εγώ απεφάσισα την επέμβασιν διά την εκκένωσιν του Πολυτεχνείου και την εξαφάνισιν του πυρήνος της εστίας της όλης αναταραχής.

Δεν υπήρξα απάνθρωπος σε καμμία στιγμή της ζωής μου. Εσεβάστηκα πάντοτε την ανθρωπίνην ζωήν και την ανθρωπίνην αξιοπρέπειαν. Με αυτοθυσίαν θα προησπιζόμην την ζωήν του οιουδήποτε συνανθρώπου μου. Εκείνην όμως την στιγμήν είχα καθήκον, μιάς και καλώς ή κακώς ήσκον την εξουσίαν, να επιβάλω την τάξιν. Και η τάξις επιβάλλεται με νομίμως καθωριζομένας διαδικασίας. Ουδέν πέραν, ουδέν πλέον, αλλά και ουδέν έλαττον έπραξα των υπό του νόμου προβλεπομένων διαδικασιών.

Και με την βοήθειαν του Θεού δια της ασκήσεως της ψυχολογικής πιέσεως εξεκενώθη το Πολυτεχνείον χωρίς θύματα.

Ευρέθην βάσιν των πληροφοριών από της επομένης προ καταστάσεως η οποία ενεφανίζετο ως απειλούσα σοβαρότερον την Δημοσίαν Τάξιν και Δημοσίαν

Ασφάλειαν. Απεφάσισα την κήρυξιν του Στρατιωτικού Νόμου. Εγώ κύριοι Δικασταί απεφάσισα την κήρυξιν του Στρατιωτικού Νόμου. Εγώ διέταξα την χρησιμοποίησιν και των Στρατιωτικών Τμημάτων εφ' όσον απαιτείται προς βοήθειαν των Αστυνομικών διά την επιβολήν της Τάξεως και του Νόμου.

Και έρχομαι εις την μορφήν των γεγονότων τα οποία εξελίχθησαν με βάσιν την μορφήν της συγκεντρώσεως που περιέγραψα, και τας ενεργείας εις τας οποίας προέβην.

Αναζητείται εις την αίθουσαν αυτήν κύριοι Δικασταί κάποιον περίφημον σχέδιον. Το σχέδιον δια την “σφαγήν” του Πολυτεχνείου.

Για όνομα του Θεού κύριοι Δικασταί. Δεν είναι λαός δολοφόνων ο Ελληνικός Λαός. Δεν στεγάζονται εις τας Ενόπλους Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας δολοφόνοι. Δεν εκτρέφουν δολοφόνους. Θα έπρεπε είτε αυτοί να είναι δολοφόνοι διά να μπορέσω συνεργαζόμενος μαζί των εις όλους τους κόμβους της ιεραρχίας να εξυφάνω ένα σχέδιον σφαγής του Ελληνικού Λαού με βάσιν το Πολυτεχνείον, ή θα έπρεπε να έχω μαγικής ικανότητας είτε να πρακτορεύσω τας ενεργείας των αναρχικών οργανώσεων και ρίπτοντάς τους εις εκδήλωσιν αναρχίας να προκαλέσω την σφαγήν, είτε να υποβάλω εις τα όργανα του Κράτους την δολοφονικήν προδιάθεσιν, εν αδυναμία των να αντιδράσουν εις την τοιαύτην σατανικήν διατειθεμένην υπ' εμού δύναμιν. Και αν εγώ εχαρακτηρίσθην και από πολλούς πιστεύομαι ως σατανάς, θα πρέπει να δεχθήτε κύριοι Δικασταί ότι αυτήν την δύναμιν δεν την διαθέτω.

Αλλά και αν δεχθήτε ότι την διαθέτω, θα πρέπει να δεχθήτε ότι ο ηθικός εξοπλισμός των Ελληνοπαίδων, αλλά και ο ηθικός εξοπλισμός των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων είναι τοιούτος, ώστε να μην είναι δυνατή η οποιαδήποτε σατανική δύναμις να τους μετατρέψη εις δολοφόνους.

Ανεζητήθη από το Δικαστήριόν σας να διακριβωθή εάν εξεδώθησαν διαταγαί να εξοπλισθούν τα Στρατιωτικά Τμήματα με χειροβομβίδες. Προς Θεού κύριοι Δικασταί, προς Θεού κύριοι Εισαγγελείς. Χειροβομβίδες προς τι; Να σκοτώσουμε τα Ελληνόπουλα; Είναι δυνατόν να το διανοηθή ως έχειν οιοσδήποτε άνθρωπος αναπτυχθείς εις την χώραν αυτήν οποιαδήποτε πόθησιν πάθους και μίσους και αν έχει και αν φέρει επάνω του;

Προσωπικά το αρνούμαι. Ανεζητήθη εις την αίθουσαν αυτήν η διαβεβαίωσις ενδεχομένης πληροφορίας ότι από ελικοπτέρου εβάλετο το πλήθος. Ας μου

επιτραπή ο χαρακτηρισμός. Είναι κωμική κύριοι μία τοιαύτη θέσις. Και εάν διετίθετο σπείρα δολοφόνων δια να δολοφονήση τον λαόν, δεν έχει ανάγκην των πυρών από του ελικοπτέρου.

Εζητήθη η επιβεβαίωσις εδώ της πιθανής χρησιμοποιήσεως από τα κοινά όπλα των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων σφαιρών “ντουμ - ντουμ”. Και αφέθη ο υπαινιγμός από αξιότιμον υπερασπιστήν της Πολιτικής Αγωγής, ότι ενδεχομένως να είχαμε προμηθευτεί τέτοια βλήματα, να τα είχαμε μοιράσει εις τους κινηθέντας στρατιώτας ή αστυνομικούς, και δι’ αυτών να τους είχαμε καλέσει να φονεύσουν αποτελεσματικότερα απ’ ότι θα ηδύναντο με τα κοινά φυσίγγια τους Έλληνες. Δεν θα προσθέσω επί της θέσεως αυτής ουδέν πέραν.

Διερευνάται το ενδεχόμενον να διετάξαμεν την παραβίασιν της πύλης του Πολυτεχνείου με το άρμα, προκειμένου να συνθλίψωμεν τους όπισθεν αυτής ευρισκομένους φοιτητάς.

Δεν γνωρίζω κύριοι εάν είναι δυνατόν μίαν τοιαύτην ενέργεια να την χωρέση διανόηση ανθρώπου. Η δική μου τουλάχιστον δεν είναι δυνατόν να την χωρέση.

Ελέχθη και ενεφανίσθη από αξιότιμους μάρτυρας παρελάσαντας από του βήματος τούτου, από τινάς τραυματισθέντας ότι εν ψυχρώ επυροβολήθησαν από αστυνομικά όργανα ή από άνδρας των Ενόπλων Δυνάμεων. Να θεωρήσωμεν κύριοι ότι όλοι ήσαν ψυχοπαθείς; Είναι πάρα πολύ παράτολμον. Και αν θέλη η αξιότιμος υπεράσπισις της Πολιτικής Αγωγής, ας δεχθή ότι είμαι μόνον εγώ ο ψυχοπαθής εις τον τόπον αυτόν.

Τα Ελληνόπουλα, και τα υπηρετούντα εις τα Σώματα Ασφαλείας, και τα υπηρετούντα εις τας Ενόπλους Δυνάμεις, δεν είναι δυνατόν κύριοι να χαρακτηρισθούν ως εν ψυχρώ δολοφονούντα Έλληνες πολίτες. Τίθεται εν τοιαύτη περιπτώσει, θα μου πείτε, το ερώτημα: Τι πρέπει να συμβαίνη εν τοιαύτη περιπτώσει κύριε κατηγορούμενε; Από του βήματος τούτου μάρτυρες κατέθεσαν περί του αντιθέτου.

Κύριοι Δικασταί, οι δίκες αυτές έχοντας σχέσιν με πολιτικές συγκρούσεις, με πολιτικές διαφοράς, με αναφοράν εις ένα κλίμα το οποίον δημιουργείται εκ πολιτικών ανταγωνισμών, δεν θα έπρεπε να γίνωνται. Θα ήταν προτιμώτερον η Πολιτεία να θεσμοθετήση κάποιες άλλες διατάξεις, οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις να τιμωρούν χωρίς την παρέμβασιν της Δικαιοσύνης όσους εκ των πολιτικών των αντιπάλων εκτιμήσουν ότι θα πρέπει να εξοντώσουν. Διότι ούτω θα εσώζετο

τουλάχιστον η ανθρωπίνη αξιοπρέπεια από τας επιδράσεις που υφίσταται εν όψει ενός φορτισμένου κλίματος να άγεται και να παρουσιάζη μαρτυρία αι οποίαι δεν θα είπω ότι είναι ψευδείς, αλλά δεν περιλαμβάνουν ολόκληρον την αλήθειαν.

Δεν είναι δυνατόν να δεχθούμε τα περιστατικά ως περιεγράφησαν από τους μάρτυρας κατηγορίας. Διότι αν τα δεχθούμε θα πρέπη παραλλήλως να δεχθούμε ότι όλοι οι άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας είναι εκ προδιαθέσεως δολοφόνοι.

Σεις κύριοι Δικασταί ως ιερείς της Θέμιδος λέγεται ότι δεν μπορείτε να δικάσετε δίκην εάν δεν ακούσετε τον μύθον και των δύο πλευρών.

Σας ερωτώ όμως. Έναντι των μαρτύρων τραυματιών, έναντι των μαρτύρων των αναφερομένων εις τα περιστατικά θανατώσεων, ακόμη και έναντι των μαρτύρων των αναφερομένων εις βαναυσότηας, που είναι η άλλη πλευρά;

Ποία είναι η πραγματικότητα; Υπήρξε διαδήλωσις; Υπήρξε πρόκλησις; Υπήρξε σύγκρουσις; Υπήρξε σύγχυσις εις τα όργανα των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, η οποία κακώς τα έφερε εις την ανάγκην να πυροβολήσουν; Αλλά κάτω από το κράτος κάποιων συνθηκών τας οποίας δεν ήλεγchon;

Εγώ προσωπικώς κύριοι Δικασταί αρνούμαι να αποδεχθώ την αλήθειαν των περιγραφέντων αδικημάτων περί των οποίων καλείσθε να κρίνετε. Κύριοι Δικασταί δεν θα σας κουράσω αναφέροντας περισσοτέρας μου σκέψεις.

Υπήρξα ο αρχηγός της Επανάστασεως, είμαι ενώπιόν σας ο τύραννος. Επιτρέψατέ μου να απευθυνθώ τελευτών, με μίαν επίκλησιν προς τους κυρίους εισαγγελείς και τους αξιοτίμους υπερασπιστάς της πολιτικής αγωγής.

Ποιούμαι έκκλησιν κύριοι Εισαγγελείς και κύριοι υπερασπισταί της πολιτικής αγωγής. Έκκλησιν προς τα αισθήματα σεβασμού προς την ιστορίαν του λαού αυτού.

Μην ζητήσετε να αποδοθή κατηγορία οιασδήποτε μορφής εκ προθέσεως. Μην ανακόπτετε την ιστορίαν, την φύσιν, την αρετήν αυτού του ωραίου λαού, ο οποίος έζησεν επί της υδρογείου τρεις χιλιάδες χρόνια. Είμαι ενώπιόν σας.

Εάν εκτιμάτε ότι υπάρχει κάποια πρόθεσις δι' ό,τι διεπράχθη, αποδώσατέ την ολόκληρον εις εμέ. Ζητήσατε την ιδιικήν μου καταδίκην εις θάνατον. Χαρακτηρίσατέ με ως τον ειδεχθέστερον των εγκληματιών. Μην σπιλώσετε όμως

την ιστορίαν αυτών των ανθρώπων που σαν συγκατηγορούμενοί μου καλούνται σήμερα εντός της αιθούσης να δικασθούν.

Έχουν μίαν ιστορίαν, ιστορίαν προσφοράς υπηρεσιών προς την πατρίδα μας. Είτε επί του πεδίου της τιμής, είτε επί του πεδίου της μάχης. Μην τους σπιλώσετε εις το τέρμα της ζωής τους.

Έχετε εμέ. Ζητήσατε την παράδοσιν εμού ως εξιλαστηρίου θύματος όλης αυτής της τραγικής ιστορίας. Άλλωστε διεφάνη ότι προτίθεσθε να υποστηρίξετε ότι υπήρξα παράνομος και έλαβα τα μέτρα έναντι νομίμως διεκδικούντων τας ελευθερίας των πολιτών. Ιδού το σχήμα. Εάν δεν σας φθάνουν αι προηγουμένως πραγματοποιηθείσαι ομολογίαι μου. Ζητήσατε την ιδικήν μου κεφαλήν επί πίνακι. Ζητήσατε όμως να μην αποδοθή εις τους συγκατηγορούμενούς μου πρόθεσις επί των εγκλημάτων τούτων.

Κύριοι Δικασταί. Η απόφασίς σας θα είναι ιστορικής σημασίας επί της δίκης αυτής. Είστε οι εκπρόσωποι της Δικαιοσύνης της χώρας. Δεν πρέπει να θέσετε την σφραγίδα της ατιμώσεως επί της ζωής των ανθρώπων που κάθονται εις τα εδώλια.

Στείλατε εμέ κύριοι Δικασταί εις το απόσπασμα. Στείλατέ με δια να ηρεμήση επιτέλους αυτή η χώρα. Ας μη σπείρωμεν άλλο μίσος, άλλο πάθος εις τον τόπον αυτόν.

Φτάνει αυτό το οποίον έχει σπαρεί μέχρι της στιγμής. Το περισσότερον ίσως πνίξει τα παιδιά μας και θα είναι αργά όταν το καταλάβωμεν διά να το ξεριζώσουμε.

Σας βεβαιώ ότι θα μου προξενήσετε τιμήν και θα μου προσφέρετε υπηρεσίαν, εάν τουλάχιστον μου δώσετε την δυνατότητα να μπορώ να εμφανιστώ με μίαν παραδεκτήν από όλους υπηρεσίαν προς την Πατρίδα. Την υπηρεσίαν να κατασιγάσουν τα μίση, να κατασιγάσουν τα πάθη, να αποδοθούν άσπιλοι, αθώοι άνθρωποι, οι οποίοι ήχθησαν εις το εδώλιον του κατηγορουμένου, και ηρεμώντας αυτός ο τόπος, με αδελφωμένον περαιτέρω τον λαόν του να προχωρήση εις την αντιμετώπισιν των τόσων και τόσων αντιξοοτήτων που αντιμετωπίζει.

Είμαι ενώπιόν σας. Είμαι διατεθειμένος να συμβληθώ με το κεφάλι ψηλά εις το εκτελεστικόν απόσπασμα.

Ετελείωσα.

Πηγή: homepages.pathfinder.gr/nfinnos